

Ralf Ludwig: Aanval op individuele mensenrechten bestempelt leven als onwaardig

Iedereen die collectief recht boven individuele mensenrechten stelt, verklaart dat leven geen waarde heeft. Dit opent de deur naar de totale willekeur van de staat.

Ralf Ludwig is een Duitse advocaat en initiatiefnemer van het Centrum voor Onderzoek, Opheldering, Gerechtelijke Vervolging en Verhindering van Misdaden tegen de Mensheid als gevolg van de coronamaatregelen (ZAAVV). Aan de vooravond van de indiening van bijna 600 aanklachten bij het Federale Openbaar Ministerie in Karlsruhe, gaf Ralf Ludwig een interview aan Kla.TV, dat bijdraagt aan algemene vorming over mensenrechten.

Interview:

Presentator: Mijnheer advocaat Ludwig, veel Duitse artsen en een rechter kwamen in de Duitse molen van de justitie terecht vanwege hun kritische houding ten opzichte van de coronamaatregelen. De gevolgen waren beroepsverbod, vrijheidsberoving en verlies van levensonderhoud. Doet dat geen twijfels rijzen over de Duitse rechterlijke macht als onafhankelijke macht binnen de staat?

Ralf Ludwig: Ja, dat is zelfs meer dan twijfelachtig. De Duitse justitie is zeker niet onafhankelijk. Ze oordeelt ook niet onafhankelijk, maar ze oordeelt volgens een narratief - volgens een narratief dat vooraf bepaald is en dat nu eenmaal ook door eigenlijk alle gebieden van de samenleving loopt. De justitie is dus niet buiten de maatschappij, maar maakt deel uit van de maatschappij. En dit corona-narratief heeft zich gehandhaafd binnen de rechterlijke macht en binnen het Openbaar Ministerie en binnen de advocatuur. En daarom worden degenen die kritiek hebben gecriminaliseerd en vervolgd. Ik zeg dit soms in de rechtbank. Ik zeg in de rechtbank dat meningen, wetenschappelijke meningen, hier wordt quasi een medische behandelmethode, die eigenlijk de oorspronkelijke taak van de arts is om te beslissen wat juist is, gecriminaliseerd. En er zijn rechters die dan quasi aan een arts dicteren hoe hij bijvoorbeeld een maskerattest moet maken.

En ja, in principe kun je alleen maar zeggen: ik waag het ook te betwijfelen of de rechtsstaat al vóór de coronacrisis werkte. Maar de coronacrisis heeft duidelijk aangetoond dat die niet werkt en dat die niet onafhankelijk is.

Presentator: Ja, heel erg bedankt voor uw uiteenzetting. Als ik het u persoonlijk mag vragen, wat zegt een rechter als u hem zo'n vraag stelt? Reageert hij er trouwens op of wordt het weer genegeerd?

Ralf Ludwig: Het wordt gedeeltelijk genegeerd. Er zijn dus heel verschillende rechters. De rechterlijke macht is ook een afspiegeling van de maatschappij. Er zijn rechters met wie je zeker een discussie kunt voeren. Er zijn rechters die zeggen, nu, in principe zouden we hetzelfde zeggen, of ik zou zeggen dat u gelijk hebt, maar de wet of de regels zeggen het nu

eenmaal anders en daar moet ik me aan houden. Er zijn rechters die dat volledig negeren. Er zijn rechters die mijn woord aan mij onttrekken. Eén rechter in Rostock, dat was echt erg, hij zei zelfs tegen me dat hij het niet accepteerde ... Ik had geen masker opgezet, omdat de verplichting om een masker te dragen al was opgeheven. Maar hij wilde het masker echt hebben. En deze rechter zei dat hij niet eens accepteerde dat ik een verdediger was.

Dus als verdediger ben ik eigenlijk beschermd; om goede historische redenen in Duitsland ben ik beschermd in de rechtszaal. En deze rechter zei toen: ik erken u niet als verdediger en zal u, indien nodig, onmiddellijk in hechtenis laten nemen. Dus relatief hard. En er zijn rechters die heel, heel nerveus reageren. Dus ze beginnen ... nu ja, één rechter had dan de telefoonhoorn constant in haar hand genomen, aan het oor gelegd, weer opgehangen, weer in de hand genomen. En zo verder. Dat ging dan de hele tijd heen en weer met de telefoon. En dan wordt er in de een of andere papieren gewoeld, de rechters rennen eruit, weer naar binnen. Dus die worden ook al nerveus, omdat we hen natuurlijk een spiegel voorhouden, ik ben niet de enige, maar wij kritische advocaten houden hen een spiegel voor. En als ze de zaken naar recht en wet zouden samenvatten, zouden ze dat niet doen, wat ze doen. En dat wil zeggen, ik zeg dat steeds weer graag: De mens streeft naar samenhang. Dat betekent dus, dat wat men denkt en hoe men handelt, moet overeenstemmen. En als dat niet het geval is, wordt je bijvoorbeeld ziek. En de rechters die handelen nu eenmaal niet samenhangend, omdat ze eigenlijk weten, dat ze verkeerd handelen en het desondanks toch doen.

Presentator: Zeer interessant punt. Heel interessant punt. Dat brengt me bij vraag twee, want de coronacrisis heeft duidelijk gemaakt dat de wetgeving, de justitie en de politiemacht duidelijk een eigen leven zijn gaan leiden in plaats van het volk te dienen. Ja, alle macht wordt verondersteld van het volk uit te gaan. Hoe kon het zover komen dat een rechter zo handelt, dat de politie ook, in principe in elk afzonderlijk gebied, ergens lijkt geïnfiltreerd te zijn? Wie is de drijvende kracht op de achtergrond? Uitsluitend naar uw persoonlijke mening?

Ralf Ludwig: De drijvende kracht op de achtergrond? Nu, ten eerste kun je vrij nuchter zeggen dat er lobbyisten zijn, er zijn belangen, er is de farmaceutische industrie, er is de wapenindustrie, er is het financiële complex. Dat zijn allemaal verschillende belangen die natuurlijk een enorme invloed uitoefenen op de politiek en de samenleving. Nu, bijvoorbeeld met de coronacrisis, kun je ondubbelzinnig zien dat de farmaceutische industrie één van de drijvende krachten was. En natuurlijk maken we ook maatschappelijke veranderingen door. We bevinden ons in een digitale revolutie. De maatschappij verandert ongelooflijk snel en wat er nu gebeurt, dat is mijn uitleg, maar iedereen kan het natuurlijk anders zien ... Ik ben het eens met Vera Birkenbihl. Het is als een supermarkt. Ik bied een idee aan dat al dan niet gedeeld kan worden. Maar ik geloof dat het altijd zo is dat de politiek zich aan de economische machtsverhoudingen moet aanpassen. En we hebben nu globale economische machtsverhoudingen, dus een globale economie kan in principe geen staatsbeperkingen verdragen. En dat wil zeggen, er wordt ook gezocht naar mogelijkheden deze staatsbeperkingen omver te werpen. Dat gaat bijvoorbeeld via de gezondheidspolitiek. Daar zien we dat men deze uniformering wonderwel via de gezondheidspolitiek bereikt. Opeens hebben we een QR-code, we hebben een uniform identificatienummer.

Met dit WHO-verdrag, met dit pandemieverdrag, wordt nu een poging gedaan om een uniforme, wereldwijd uniforme regeling te creëren. En als dit erdoor komt, als dit pandemieverdrag van de WHO erdoor komt, dan hebben we voor het eerst wereldwijd een

uniforme, wereldwijde standaard die in alle landen wordt toegepast, en daarmee heeft dan - we weten ook wie er achter de WHO zit, hoe de WHO wordt gefinancierd - dan heeft de farmaceutische industrie daarmee in principe eigenlijk een wereldwijde macht om in te grijpen.

Dat moet u zich eens voorstellen. Dat betekent dus, de nationale staat wordt op dat moment uitgeschakeld. En ik denk dat het is wat we nu beleven.

En wij, wij die op straat zijn, degenen onder ons die kritisch zijn, willen zeker dat het anders wordt. We kunnen de globalisering misschien niet stoppen zoals ze is, maar we kunnen natuurlijk wel de manier waarop ze wordt uitgevoerd stoppen of veranderen. Met andere woorden, dat het democratisch wordt omgezet, wat u net zei, dat alle macht van het volk uitgaat. Als het pandemieverdrag van de WHO zich doorzet, dan gaat de macht niet langer van het volk uit, dan wordt zelfs de volksvertegenwoordiging niet meer gevraagd, maar dan gaat de macht plotseling naar een paar mensen, die de macht hebben over een organisatie als de WHO, die niet democratisch gelegitimeerd is, dan hebben zij plotseling de macht, dan zijn zij als het ware de soeverein, want dan kunnen zij ook beslissen over de noodtoestand, zoals Carl Schmitt dat heeft gezegd. Soeverein is, wie beslist over de noodtoestand. En dat wil zeggen, we hebben een complete machtsverschuiving van een structuur als de nationale staat, die tot nu toe in de kapitalistische wereld noodzakelijk was, naar een globale, politieke machtsstructuur, die nu eenmaal niet wordt gecontroleerd, zoals een globale financiële of economische structuur dat gewoonweg nodig heeft. Dat is wat nu gebeurt. Mijn verklaring.

Presentator: Heel interessant. Dat kan men heel goed begrijpen. We zijn ergens tijdens corona begonnen. Uiteindelijk is het ook het onderwerp dat, laten we zeggen, dit interview domineert.

U had het eerder al over lobbyisten uit verschillende gebieden, inderdaad ook wapens, enz. Je kunt zien dat het dan toch uitgebreider is. En ik denk dat het een wereldwijd probleem is. Het is geen nationaal probleem dat beperkt kan worden tot één land. Er zit een bepaalde dramatiek in. En dan zei u ook dat het WHO-verdrag, het pandemieverdrag, als het er komt, kunt u de kijker dan een inschatting geven? Hoe schat u het in? Bestaat er een mogelijkheid dat het wordt afgeschaft? Of is die mogelijkheid eerder onwaarschijnlijk?

Ralf Ludwig: Op dit moment zijn, voor zover ik kan zien, de landen van het globale Zuiden absoluut tegen. Ze zijn ook erg kritisch over het hele vaccinatiethema, omdat ik in principe zou zeggen, dat de medische weldaden in het Zuiden geen weldaden zijn geweest, maar het globale Zuiden is min of meer het testlaboratorium geweest. Nu is het testlaboratorium voor het eerst wereldwijd uitgerold met mRNA-technologie. Maar er is nu eenmaal een nog veel grotere scepsis. Deze scepsis ten opzichte van wereldwijde farmaceutische bedrijven is in Afrika natuurlijk aanzienlijk groter dan in Europa. En de Afrikaanse landen hebben al aangegeven dat ze het hiermee niet eens zijn.

Met andere woorden, ik denk niet dat er unanimiteit zal zijn. Maar we moeten er ook voor vechten. Ik vind het zeer bedenkelijk, maar niet langer verrassend, dat de Duitse regering in het bijzonder en mogelijk ook het Duitse parlement zo bereid zijn om hun eigen soevereiniteit en de soevereiniteit van Duitsland in deze kwestie op te geven.

Presentator: Ja, heel goed. Hartelijk dank voor uw uiteenzetting. Daar kan men heel goed in meegaan. Om het accent terug te brengen naar onze situatie hier: morgen is de grote dag. Welke kansen op een gelijkwaardige behandeling schat u in voor de 599 strafrechtelijke aanklachten die bij het federale openbaar ministerie worden ingediend wegens schending

van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en artikel 7 van het Internationale Wetboek van Strafrecht in verband met de verplichte vaccinatie tegen corona van medisch personeel en leden van de Duitse strijdkrachten werden opgesteld? Hoe schat u het in?

Ralf Ludwig: Als ik mag terugkomen op wat ik eerder zei: Wat er nu gebeurt is eigenlijk een cultuuroorlog tussen degenen die tegen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zijn, omdat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens een universele verklaring van individuele mensenrechten is. Dat is uw recht, mijn recht, het recht van ons allemaal. Ieder van ons heeft individuele grondrechten vanaf de geboorte. Dus we komen op de wereld als mens en, afhankelijk van hoe je het wilt zien, of je het religieus wilt zien, we komen als een goddelijk wezen op de wereld. En in eerste instantie zijn we onaantastbaar. Ten eerste zijn we mens zoals we in de wereld zijn en kunnen we doen wat we willen. En dan leven we natuurlijk samen in gemeenschappen. En dat betekent dat we het er in gemeenschappen min of meer over eens zijn dat we een bepaalde manier van samenleven hebben. In deze vorm van samenleven geeft u bepaalde vrijheidsrechten op, namelijk die waarbij je andere mensen beperkt. En dat is min of meer een afspraak die we maken. Maar u geeft de gemeenschap, de vertegenwoordigers van deze gemeenschap, de heersers van deze gemeenschap niet het recht over uw leven. Evenmin geeft u bijvoorbeeld het recht over uw gezondheid op, maar dat is uw recht, dat u voor uzelf houdt en dat u in dit sociale contract nooit aan iemand anders geeft, zodat zij daarover kunnen beslissen.

Dat is nu eenmaal uw individuele recht. En het absolute individuele recht is uw individuele recht op leven, dat niemand u naar het leven mag staan en dat niemand uw gezondheid mag schaden. En er wordt nu geprobeerd om dit om te zetten in collectieve rechten. Plotseling is het collectief, de gemeenschap, veel belangrijker dan u. Dat is precies wat we hebben gezien met corona. Plotseling staan er een Federaal Grondwettelijk Hof en een Federaal Administratief Hof op en zeggen: We maken een afweging - aan de ene kant sterven er veel mensen en aan de andere kant sterven er maar een paar als we ze dwingen of verplichten zich te laten vaccineren. Maar degene die sterft, u of ik bijvoorbeeld, is een mens die dit individuele recht heeft. En de staat heeft niet het recht in dit individuele recht in te grijpen. En dat belemmert natuurlijk de wereldwijde politieke macht of het wereldwijde streven naar politieke macht. Daar is een collectieve macht voor nodig. Die kan een individu, dat zich verzet, niet gebruiken. Maar, het zegt in feite dat ik binnen deze maatschappij moet functioneren op de manier die van mij wordt verlangd, zodat het economisch gezien het meest zinvol is, dat ik zo moet functioneren.

Met andere woorden, de poging die nu wordt ondernomen is om deze individuele grondrechten van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens - die overigens 75 jaar geleden op 10.12 in New York werd afgekondigd, dat deze geprobeerd wordt af te zwakken. Precies zo wordt hier geargumenteed. We hebben dit de afgelopen drie jaar beleefd. Dit is een strijd tegen onze individuele rechten. En iedereen die in strijd handelt met onze individuele rechten en daadwerkelijk de burgerbevolking aanvalt, wat er uiteindelijk toe leidt dat mensen sterven, dat mensen ernstige schade oplopen aan hun gezondheid of dat mensen worden vervolgd doordat ze basisrechten verliezen, zoals het recht om hun werk uit te voeren, wat wij hebben meegemaakt in de medische sector, dan wordt dit gesanctioneerd in het kader van het internationale strafrecht, omdat het internationale strafrecht en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens op dit moment nog steeds voorzien in individuele rechten.

En dat is nu net wat ze proberen te bestrijden. En de boodschap die wij naar buiten willen brengen, vooral met deze strafrechtelijke klacht, is dat we zeggen: Hé, degenen die hier de afgelopen drie jaar hebben gehandeld, dit is niet alleen een politiek standpunt, dit is niet alleen de mening, nu ja, je kunt vaccineren of niet, maar dit is een aanval op de mensheid als zodanig en als je het zuiver, nuchter, juridisch samenvat, is het dat ook.

Dus ze wisten van tevoren dat een bepaald aantal mensen zou sterven. Dat wisten ze. Ze wisten dat een bepaald aantal mensen aan ernstige ziekten zou lijden. Myocarditis, pericarditis, trombose enzovoort. Dit was allemaal van tevoren bekend. Desondanks hebben de politici, de Bondsdag, de Bondsraad en de Bondspresident, met de steun van het Federale Constitutionele Hof, niet alleen vrijwillig toestemming gegeven om deze vaccinatie mogelijk te maken, maar ook gezegd dat een specifieke groep gevaccineerd *moest* worden, omdat ze anders hun baan zouden verliezen. Met andere woorden, het is een gerichte aanval op de burgerbevolking. En het gaat om meer dan alleen de belangen van de farmaceutische industrie. Als dit er zo doorkomt en als wij dit als samenleving accepteren, dan accepteren we in feite een afweging tussen individuele levens en het collectief. En dat mag nooit gebeuren. Dat is een basisregel die we in onze westerse beschaving hebben. En dat is de verandering in onze Westerse beschaving. Het is dus veel meer. Als we dit argument, dat we individuele mensen mogen doden, door laten gaan, als je die lijn nog verder doortrekt, wie mogen we dan nog meer doden? Welke gedachten kunnen we nog hebben? Wie zou er mogelijk nog meer gevaarlijk kunnen zijn voor onze maatschappij?

Presentator: Ja, er zijn helemaal geen grenzen meer.

Ralf Ludwig: Precies. En deze grenzen mogen nooit afgebroken worden, daarom zeg ik steeds weer deze zin, dat de staat geen onschuldige mensen mag doden. De staat mag mijn leven niet nemen, omdat ik de staat nooit het recht heb gegeven om over mijn leven te beslissen. Dat heb ik hem nooit gegeven. U hebt hem dat ook niet gegeven, niemand heeft hem dat gegeven. En toch deden ze dat en ze beargumenteren het. En daarom hebben we deze kracht nu nodig - morgen is in principe een begin, om dit over te brengen aan de bevolking en mensen duidelijk te maken dat dit niet alleen gaat over de vraag of deze vaccinatie gevaarlijk was of niet. Het gaat over de vraag of de staat in de toekomst mag beslissen welk leven het niet waard is om te leven, voor een, op een of andere manier bepaalde andere groep, ongeacht de grootte ervan.

Presentator: Een zeer, zeer interessant uitgangspunt. Dus dat betekent dat u weggaat van het individuele lot, het individuele lijden, de dood of de bijwerking, en u concentreert u op het feit dat er echt geen evenredigheid is, dat de staat niet mag ingrijpen, dat hij niet mag beslissen hoeveel mensen hij redt of hoeveel hij verliest. Begrijp ik dat goed?

Ralf Ludwig: Nee, nee, we moeten heel, heel precies zijn. Dat is heel belangrijk op dit punt. Het gaat *niet* om evenredigheid. Er is geen evenredigheid. Uw leven kan in geen enkele evenredigheidstest op het spel gezet worden. Uw leven is zoveel waard, omdat uw individuele leven van u is. U hebt het niet aan de staat gegeven om erover te beschikken. Zelfs als de staat anders honderdduizend levens zou redden door u te doden, mag de staat u niet doden. De staat mag dat niet doen, omdat u hem niet de macht hebt gegeven om dat te doen.

En dat is deze macht van individuele mensenrechten. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dit ooit gezegd in verband met het verbod op marteling. Het was in Frankfurt, waar de zoon van een bankier werd ontvoerd door ene Magnus Gäfgen. Hij was de ontvoerder, ze kregen hem te pakken en dachten toen dat deze bankierszoon nog leefde. En toen zei het plaatsvervangende hoofd van de politie in Frankfurt tegen deze Magnus Gäfgen: "Ik haal een speciale politieagent voor u die u ongelooflijk veel pijn zal doen. Hij zal u hevige pijn toebrengen zonder dat het achteraf te zien is, zoiets hebt u nog nooit van uw leven meegemaakt. Als u me niet vertelt waar de jongen is - want hij dacht dat de jongen nog leefde. En toen zei hij waar de jongen was, daar vonden ze het lijk; hij leefde niet meer. En toen heeft die Magnus Gäfgen daartegen klacht ingediend tot aan het Europese hof voor de mensenrechten. Het Europese hof voor mensenrechten heeft toen heel, heel duidelijk gezegd, marteling is nooit toegestaan. Zelfs niet om het leven van een ander te redden.

En dan komt deze beslissende zin: Zelfs niet als er anders een noodtoestand dreigt. Martelen is dus zelfs niet toegestaan om een noodtoestand te voorkomen. En als martelen al niet is toegestaan, hoeven we het ook niet over doden te hebben.

Presentator: Nee, helemaal niet. Heel erg bedankt dat u het nog eens uiteenzet. Het helpt echt om het vanuit de kern te begrijpen, en welke benadering u daarbij hanteert. Wat zal er verder gebeuren met de 599 strafrechtelijke aanklachten als het Federaal Parket ook bankroet zou gaan? Is een gerechtelijk bankroet een wereldwijd probleem of beperkt het zich eerder tot Duitsland? Ik denk dat we daar al een deel van hebben aangesneden. Maar het is nog steeds erg interessant voor de kijker om dat duidelijk te maken.

Ralf Ludwig: Nu, we zien beslist andere uitspraken en andere beslissingen in andere landen. Maar niet met grote kracht. Het valt op dat, tenminste nu wat de tijd van corona betreft, andere landen beslist onderzoek beginnen. Er lopen procedures tegen AstraZeneca in Engeland. In Amerika, in Texas, loopt een procedure tegen Pfizer. Dit gaat in wezen over valse reclame, omdat ze een werkzaamheid hebben geclaimd die niet bestaat. We hebben altijd absolute en relatieve werkzaamheid met elkaar vermengd. Maar ik denk nog steeds dat de rechterlijke macht als geheel wereldwijd is gezwicht voor dit narratief, vooral in deze zaak.

We volgen dus veel, we hebben ook de International Association of Lawyers for Human Rights. Er zijn veel, heel veel collega's wereldwijd uit heel veel landen erbij. Ik denk dat er nu al 24 of 25 landen bij betrokken zijn en ze praten allemaal over dezelfde problemen. Dus ik geloof niet dat de rechterlijke macht echt onafhankelijk is. Dat is toch niet wat ze willen, helemaal integendeel. Ze proberen de rechterlijke macht afhankelijker te maken van politieke beslissingen, want dan is het natuurlijk makkelijker om politieke beslissingen door te drijven.

Moderator: Ja, heel interessant. Dat betekent nu echter, om op de 599 strafrechtelijke vervolgingsaangiften terug te komen, in termen van logica kunnen we dat, denk ik heel goed begrijpen. Maar als de rechterlijke macht het eenvoudigweg, zal ik zeggen, niet zou aannemen, als ze eenvoudigweg zouden zeggen, we verwerpen dit, dat zal hier niet gebeuren, we zullen deze strafrechtelijke aanklachten niet accepteren - wat zou dan uw volgende stap zijn? Hebt u daar al plannen?

Ralf Ludwig: Ja, ja. Allereerst gaat het natuurlijk ook om het informeren van de bevolking. Natuurlijk zullen deze strafrechtelijke aanklachten ook openbaar worden gemaakt en zullen

collega's hen ook ontvangen. Veel juristen zullen zich er ook mee bezighouden. De strafrechtelijke aanklacht is relatief eenvoudig, heel eenvoudig opgesteld in principe. Ik neem het Internationaal Strafwetboek en rangschik het. En dat is wat de federale procureur-generaal zou moeten doen. Dus als de federale procureur-generaal nu geen onderzoek instelt, is dat in feite een teken dat de staat niet wil optreden op dit gebied. Dat is ook een teken naar de buitenwereld.

We kunnen de hele zaak niet bekijken vanuit een puur juridisch perspectief, maar we moeten het politiek bekijken. En de politieke wind is op dit moment aan het draaien. We hebben nu een situatie waarin de politieke wind zich draait. We kunnen dit zien in de enquêtes in Duitsland. Het is slechts een kwestie van tijd voordat de AfD voor ligt op de CDU in de landelijke enquêtes. De afstand wordt dus steeds kleiner. Dat betekent dat er in ieder geval iets gebeurt. Nu helemaal onafhankelijk ervan hoe je staat tegenover de AfD, zie je echter dat het politiek verandert in Duitsland. Met andere woorden, zo'n kracht van een partij die door alle middelen van het staatsmachtapparaat als rechts wordt geframed, maar desondanks steeds sterker wordt, geeft aan dat er sprake is van een sociale verandering. En deze maatschappelijke verandering is ook noodzakelijk.

We zien het bijvoorbeeld in Italië. Er is een wisseling geweest en er is een gerechtelijk onderzoek tegen de voormalige minister van Volksgezondheid in Italië. Dat wil zeggen, ik niet kan zeggen of de federale procureur-generaal een onderzoek zal instellen of niet. Op dit moment hebben we echter geen federale procureur-generaal. De huidige is een week geleden rechter geworden bij het Federale Constitutionele Hof. Hij heeft nu de Tweede Senaat. Dat betekent dat je de Tweede Senaat ook politiek op zak hebt, zeg ik. Een beetje kort en kernachtig: in de eerste senaat zit de heer Harbarth, die al rechtstreeks van de Bondsdag naar het Constitutioneel Hof is gegaan. En de procureur-generaal, de heer Frank, die nu in de Tweede Senaat zit, was, zeg ik nu gewoon, de man van Söder in Berlijn. En meer een politicus dan een jurist. Hij is natuurlijk een jurist, maar eerder een politicus.

Het probleem voor het hoogste federale gerechtshof is dat, als het geen onderzoek instelt, dit de weg opent naar het Internationaal Strafhof. Dit betekent dat de Duitse procureur-generaal goed moet nadenken over de vraag of we deze onderzoeken naar deze vermeende misdrijven in Duitsland willen houden, zodat we er mogelijk een vinger achter kunnen houden. Of staan we toe dat deze procedures naar Den Haag gaan en mogelijk internationaal in Den Haag worden onderzocht, omdat bijvoorbeeld Afrikaanse staten, vooral in het huidige geschil, bijvoorbeeld als argument tegen dit WHO-verdrag, wel degelijk belang hebben om de klacht te ondersteunen. En als ze wordt ondersteunt, zijn de regels in Den Haag nu eenmaal een beetje anders. Dus dan hebben we betere kansen, dat het ook wordt behandeld.

En dat betekent dat de procureur generaal van het hoogste federale gerechtshof hier ook een politieke beslissing moet nemen. Dat zullen ze vast en zeker niet willen, net zoals de openbare ministeries in Duitsland in het algemeen deze procedures herhaaldelijk hebben geseponeerd. Maar dit specifieke geval, dat in relatief nuchtere juridische termen is samengevat en naar mijn mening vanuit juridisch oogpunt relatief duidelijk is, om het niet verder te onderzoeken, maar om het daadwerkelijk in handen te geven van de internationale onderzoekers - dat is een overweging die de federale minister van Justitie, die de superieur van de federale procureur-generaal is, moet nemen. Dit is natuurlijk een politiek verhaal. En daar ben ik heel benieuwd naar. Maar de discussie over dit onderwerp alleen al is zo belangrijk en zo groot dat ik denk en er ook van overtuigd ben dat het moeilijker zal worden

om deze verandering van individuele rechten naar collectieve rechten die zij van plan zijn, door te voeren. Omdat mensen gewoon alerter worden en nauwkeuriger luisteren. Ik realiseer me dat veel, heel veel mensen dit begrijpen. Dit argument dat de staat geen onschuldige mensen mag doden - zelfs degenen die voorstander waren van verplichte vaccinatie staan opeens voor me en zeggen, ja, ja, het waren er maar een paar. Dan zeg ik, ja, ja, een paar echte mensen. En echte mensen mogen niet sterven als gevolg van een overheidsmaatregel. Dat kan de staat niet doen. En dan trekken mensen zich steeds verder terug. Dus dit argument heeft al daadwerkelijk resultaat

Privé zou ik de discussie eigenlijk altijd terugbrengen naar dit ene punt: De staat mag geen onschuldige mensen doden! Als er iemand komt en over deze dingen wil discussiëren, wat het ook is, dan gaat het altijd over: doodt de staat onschuldige mensen? Je kunt dat op alles toepassen. Je kunt het ook toepassen op oorlog. Zelfs nu in de situatie in Gaza, in Israël, is precies hetzelfde. Dus ook daar mag de staat geen onschuldige mensen doden. Natuurlijk mag een staat zich verdedigen tegen een terroristische aanval. Maar natuurlijk mag de staat geen burgers en onschuldige mensen doden. Ook hier zien we een herdefiniëring. Er wordt nu altijd zo gesproken alsof dit mogelijk is. Maar nee, dat is niet toegestaan, dat is niet mogelijk. Je mag geen burgers doden. En je mag geen doelen aanvallen waar je burgers in vermoed. Dus burgers kunnen nevenschade hebben onder volkenrecht, maar je kunt er niet met open ogen naartoe gaan en zeggen: ja, ze verschuilen zich achter burgers. Als terroristen zich achter burgers verschuilen, dan mag ik als beschaafde staat niet schieten. Omdat ik deze burgers niet mag doden. En als dat een keer duidelijk is, dat een staat geen onschuldige mensen mag doden - als dat eenmaal duidelijk is, in elke situatie, dan is de discussie altijd anders.

Dat kunt u uitproberen. Probeer eens onafhankelijk te praten met de vele mensen die voor vaccinatie waren, bijvoorbeeld, ongeacht de vraag of deze vaccinatie nu een gentherapie is, wat het zeer waarschijnlijk is, of, zoals ik al zei, er al deze misstanden waren in de goedkeuringsprocedures, wat daar mis ging - herleid het altijd terug naar dit ene punt. Maar als de staat het verplicht stelt, mag de staat dan vanuit uw standpunt een onschuldige mens doden? En als mensen er dan over gaan nadenken, dat ze dan in feite zeggen dat elke staat kan beslissen wie eigenlijk een gevaar is voor mijn staat, voor het collectief, mag ik dan doden? Nee! Dan worden veel dingen duidelijker.

Presentator: Het is heel logisch en vooral heel, heel praktisch om dat mee te nemen. Ik vond het geweldig dat u het ook toepaste op verschillende crisissen. Corona is echt een voorbeeld van wat er nu gebeurt. En we hebben wereldwijd nog een paar andere problemen. Maar ik vind het zo mooi dat u echt tot de kern komt, tot dit ene punt en zegt dat de staat niet mag doden.

Dat is wat we meenemen, dat is wat we doorgeven aan elke kijker die hier ergens in verbinding is en dit bekijkt. Dat is een argument waarvan ik denk dat we het kunnen verspreiden. En we kunnen dat echt meenemen naar de stamtafels, de discussieforums of waar dan ook.

Hartelijk dank, mijnheer advocaat Ludwig, voor het gesprek. Ja, heel erg bedankt. Voor het altijd vechten voor deze opheldering. En veel sterkte voor morgen, voor de belangrijke dag, de overhandiging van de strafrechtelijke aanklachten.

door Hm.

Bronnen:

Das ZAAVV - Zentrum zur Aufarbeitung, Aufklärung, juristischen Verfolgung und Verhinderung von Verbrechen gegen die Menschheit aufgrund der Corona-Maßnahmen

www.zaavv.com/de-de/ka1012

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
  - zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
  - nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl
- Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden. Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.